

Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Αυτό το άρθρο καταγράφηκε από την Ida Ansell σε στενογραφία. Δεδομένου όμως ότι η ταχύτητα του Σουάμιτζι ήταν πολύ μεγάλη γι'αυτήν όταν πρωτοξεκίνησε, τα αποσιωπητικά τοποθετούνται στα άρθρα για να δηλώνουν τις παραλείψεις, ενώ έχουν προστεθεί λέξεις μέσα σε αγκύλες για να συνδέσουν τα διάφορα τμήματα.

**Τα Άπαντα του Σουάμι Βιβεκάναντα/τόμος 4/Διαλέξεις και ομιλίες/η πρακτική της θρησκείας
 (Παραδόθηκε στην Alameda, Καλιφόρνια, στις 18 Απριλίου 1900)**

Διαβάζουμε πολλά βιβλία, πολλές γραφές. Έχουμε διάφορες ιδέες από την παιδική μας ηλικία, και τις αλλάζουμε κάθε τόσο. Αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει θρησκεία στην θεωρία. Νομίζουμε ότι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει η θρησκεία στην πράξη. Τώρα θα ήθελα να σας παρουσιάσω την δική μου ιδέα περί πρακτικής της θρησκείας.

Ακούμε γύρω μας για την πρακτική της θρησκείας, και αναλύοντας όλα αυτά, διαπιστώνουμε ότι μπορεί να ελαχιστοποιηθεί σε μια αντίληψη — φιλανθρωπία στους συνανθρώπους μας. Αυτή είναι όλη η θρησκεία; Κάθε ημέρα σ'αυτήν την χώρα ακούμε για τον πρακτικό Χριστιανισμό — ότι ένας άνθρωπος έχει κάνει κάποιο καλό στους συνανθρώπους του. Αυτό είναι όλο;

Ποιος είναι ο στόχος της ζωής; Είναι αυτός ο κόσμος ο στόχος της ζωής; Τίποτα περισσότερο; Είναι να είμαστε απλά αυτό που είμαστε και τίποτα περισσότερο; Να είναι ο άνθρωπος μια μηχανή που λειτουργεί ομαλά χωρίς κανένα πρόβλημα; Είναι όλα τα δεινά που βιώνει σήμερα το μόνο που μπορεί να έχει, και δεν θέλει τίποτα περισσότερο;

Το υψηλότερο όνειρο πολλών θρησκειών είναι ο κόσμος. ... Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων ονειρεύεται την στιγμή που δεν θα υπάρχει πια ασθένεια, φτώχεια, ή δυστυχία οποιουδήποτε είδους. Θα έχουν καλές στιγμές συνέχεια. Επομένως, πρακτική θρησκεία, , απλά

σημαίνει. “Καθαρίστε τους δρόμους! Κάνετε τους όμορφους!” Βλέπουμε πώς όλοι το απολαμβάνουν.

Είναι η απόλαυση ο σκοπός της ζωής; Αν ήταν έτσι, θα ήταν ένα τεράστιο λάθος να γίνει κανείς άνθρωπος. Ποιος άνθρωπος μπορεί να απολαύσει ένα γεύμα με μεγαλύτερη ηδονή από το σκύλο ή τη γάτα; Πηγαίνετε σε ένα θηριοτροφείο και δείτε τα [άγρια ζώα] να σχίζουν τη σάρκα από το κόκκαλο. Πηγαίνετε πίσω και γίνετε ένα πουλί! Τι λάθος τότε να γίνει κανείς άνθρωπος! Μάταια ήταν τα χρόνια — εκατοντάδες χρόνων — αγώνων μόνο για να γίνει ο άνθρωπος των απολαύσεων.

Σημειώστε, λοιπόν, τη συνήθη θεωρία της πρακτικής της θρησκείας, τι συνεπάγεται. Η φιλανθρωπία είναι σπουδαία, αλλά τη στιγμή που λέτε ότι αυτό είναι όλο, διατρέχετε τον κίνδυνο του υλισμού. Αυτό δεν είναι θρησκεία. Αυτό δεν είναι καλύτερο από τον αθεϊσμό – είναι λίγο λιγότερο. ... Εσείς οι Χριστιανοί, έχετε βρει τίποτα άλλο στη Αγία Γραφή εκτός από την προσφορά στον συνάνθρωπο, χτίζοντας... νοσοκομεία; Εδώ στέκεται ένας καταστηματούχος και λέει πώς ο Ιησούς θα μπορούσε να λειτουργήσει το κατάστημα! Ο Ιησούς δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει ούτε ένα μπαρ, ούτε ένα κατάστημα, ούτε θα είχε εκδώσει μια εφημερίδα. Αυτό το είδος πρακτικής θρησκείας είναι καλό, δεν είναι κακό· αλλά είναι απλώς θρησκεία νηπιαγωγείου. Δεν οδηγεί πουθενά. Εάν πιστεύετε στο Θεό, εάν είστε Χριστιανοί και επαναλαμβάνετε καθημερινά, “Γεννηθήτω το θέλημά σου,” σκεφτείτε τι ακριβώς σημαίνει! Πείτε κάθε στιγμή, “Γεννηθήτω το θέλημά σου”, σημαίνει πραγματικά, “Το Σον θέλημα γενέσθαι.” Το άπειρο εργάζεται τα δικά Του σχέδιά. Ακόμη και Αυτός έχει κάνει λάθη, και εσείς και εγώ πρέπει να το διορθώσουμε αυτό! Ο Αρχιτέκτονας του κόσμου πρέπει να διδαχτεί από τους ξυλουργούς! Έχει αφήσει στον κόσμο μια βρώμικη τρύπα, και θα τον κάνετε ένα όμορφο τόπο!

Ποιος είναι ο στόχος όλων αυτών; Μπορούν οι αισθήσεις να είναι ποτέ ο στόχος; Μπορεί η απόλαυση των ηδονών να είναι ποτέ ο στόχος; Μπορεί αυτή η ζωή να είναι ποτέ ο στόχος της ψυχής; Εάν είναι, καλύτερα να πεθάνω αυτή τη στιγμή· δεν την θέλω αυτήν την ζωή! Εάν αυτή είναι η μοίρα του ανθρώπου, να είναι μόνο μια τελειοποιημένη μηχανή, θα σήμαινε απλά ότι πάμε πίσω να ξαναγίνουμε δέντρα, πέτρες και άλλα παρόμοια. Ακούσατε ποτέ μια αγελάδα να πει ένα ψέμα ή είδατε ποτέ ένα δέντρο να κλέβει; Είναι τέλειες μηχανές. Δεν κάνουν λάθη. Ζουν σε έναν κόσμο όπου όλα είναι τελειωμένα. ...

Τότε ποιο είναι το ιδανικό της θρησκείας, εάν αυτό δεν μπορεί να είναι πρακτική [θρησκεία]; Και σίγουρα δεν μπορεί να είναι. Γιατί είμαστε εδώ; Είμαστε εδώ για την ελευθερία, για τη γνώση. Θέλουμε να μάθουμε για να ελευθερωθούμε. Αυτή είναι η ζωή μας: μια παγκόσμια κραυγή για την ελευθερία. Ποιος είναι ο λόγος που το... φυτό αναπτύσσεται από το σπόρο, ανασπλώνοντας το χώμα και ανυψώνεται ως τον ουρανό; Ποια είναι η προσφορά του ήλιου προς την γη; Τι είναι η ζωή σας; Ο ίδιος ο αγώνας για την ελευθερία. Η φύση γύρω μας προσπαθεί να μας καταστείλει, και η ψυχή θέλει να εκφραστεί. Η πάλη με τη φύση συνεχίζεται. Πολλά πράγματα θα συνθλιφθούν και θα σπάσουν σε αυτόν τον αγώνα για την ελευθερία. Αυτή είναι η πραγματική δυστυχία σας. Μεγάλες μάζες σκόνης και βρωμιάς πρέπει να υψωθούν στο πεδίο της

μάχης. Η φύση λέει, “Θα κυριεύσω.” Η ψυχή λέει, “Πρέπει να είμαι ο κυρίαρχος” Η φύση λέει, “Περίμενε! Θα σου δώσω λίγη απόλαυση για να σε κρατήσω ήσυχη.” Η ψυχή απολαμβάνει λίγο, εξαπατάται για λίγο, αλλά την επόμενη στιγμή [κραυγάζει για ελευθερία και πάλι]. Έχετε παρατηρήσει την αιώνια κραυγή που συνεχίζεται δια μέσου των αιώνων σε κάθε στήθος; Εξαπατόμαστε από την φτώχεια. Γινόμαστε πλούσιοι και εξαπατόμαστε με τον πλούτο. Είμαστε αδαείς. Διαβάζουμε και μαθαίνουμε και εξαπατόμαστε με τη γνώση. Κανένας άνθρωπος δεν είναι ποτέ ικανοποιημένος. Αυτή είναι η αιτία της δυστυχίας, αλλά είναι επίσης η αιτία όλης της ευλογίας. Αυτή είναι η σίγουρη ένδειξη. Πώς μπορείτε να είστε ικανοποιημένοι με αυτόν τον κόσμο; Εάν αύριο αυτός ο κόσμος γίνει παραδεισένιος, θα πούμε, “Πάρτε τον μακριά. Δώστε μας κάτι άλλο.”

Η άπειρη ανθρώπινη ψυχή δεν μπορεί ποτέ να ικανοποιηθεί παρά μόνο από το ίδιο το Άπειρο.... Η άπειρη επιθυμία μπορεί να ικανοποιηθεί μόνο από την άπειρη γνώση — τίποτα λιγότερο από αυτό. Οι κόσμοι θα έρχονται και θα παρέρχονται. Τι μ’αυτό; Η ψυχή ζει και επεκτείνεται συνεχώς. Οι κόσμοι πρέπει να έρθουν στην ψυχή. Οι κόσμοι πρέπει να εξαφανιστούν στην ψυχή σαν σταγόνες στον ωκεανό. Και αυτός ο κόσμος να γίνει ο στόχος της ψυχής! Εάν έχουμε κοινή λογική, δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι, αν και αυτό είναι το θέμα των ποιητών σε κάθε εποχή, λέγοντάς μας πάντα να είμαστε ικανοποιημένοι. Και κανείς δεν έχει ικανοποιηθεί ακόμα! Εκατομμύρια προφητών μας, έχουν πει, “Να είστε ικανοποιημένοι όπου βρισκόσαστε”· τραγουδούν οι ποιητές. Έχουμε πει στους εαυτούς μας να είμαστε ήρεμοι και ικανοποιημένοι, όμως δεν είμαστε. Είναι το σχέδιο του Αιώνιου να μην υπάρχει τίποτα σε αυτόν τον κόσμο που να ικανοποιεί την ψυχή μας, τίποτα πάνω στους ουρανούς, και τίποτα από κάτω. Μπροστά στην επιθυμία της ψυχής μου τα αστέρια και οι κόσμοι, άνω και κάτω, ολόκληρος ο κόσμος, είναι μια μισητή ασθένεια, αυτό και μόνο. Αυτή είναι η έννοια. Τα πάντα είναι ένα κακό εκτός αν αυτό είναι το νόημα. Κάθε επιθυμία είναι κακή εκτός αν αυτή είναι η έννοια, εκτός αν καταλάβετε την αληθινή σημασία της, το στόχο της. Όλη η φύση φωνάζει μέσω όλων των μορίων της για ένα πράγμα — την τέλεια ελευθερία της.

Τότε, ποια είναι η πρακτική της θρησκείας; Να φτάσουμε σ’αυτήν την κατάσταση — ελευθερία, την επίτευξη της ελευθερίας. Και αυτός ο κόσμος, εάν μας βοηθά προς εκείνο τον στόχο, [είναι] εντάξει· εάν όχι — εάν αρχίζει να δεσμεύει ένα ακόμη επίπεδο στα ήδη χιλιάδες εκεί, τότε γίνεται κακό. Υπάρχοντα, εκπαίδευση, ομορφιά, οτιδήποτε άλλο — εφ’ όσον μας βοηθούν σε εκείνο τον στόχο, έχουν πρακτική σημασία. Όταν πάψουν να μας βοηθούν προς εκείνο τον στόχο της ελευθερίας, είναι απόλυτος κίνδυνος. Ποια είναι η πρακτική της θρησκείας τότε; Χρησιμοποιήστε τα πράγματα αυτού του κόσμου και του επόμενου μόνο για έναν στόχο — την επίτευξη της ελευθερίας. Κάθε απόλαυση, κάθε ίχνος ευχαρίστησης πρέπει να εξαγοραστεί από δαπάνες του συνδυασμού άπειρης καρδιάς και νου.

Κοιτάξτε το άθροισμα του καλού και του κακού σε αυτόν τον κόσμο. Έχει αλλάξει; Έχουν περάσει αιώνες, και η πρακτική της θρησκείας έχει λειτουργήσει πολύ καιρό. Ο κόσμος κάθε φορά νόμιζε ότι το πρόβλημα θα λυθεί. Είναι πάντα το ίδιο πρόβλημα. Στην καλύτερη περίπτωση αυτό αλλάζει μορφή. ... Συναλλάσσεται την κατανάλωση και την νευρική ασθένεια

είκοσι χιλιάδων επιχειρήσεων. Είναι σαν τους παλαιούς ρευματισμούς: Τον διώχνεις από το ένα μέρος και πάει σε άλλο. Εκατό χρόνια πριν ο άνθρωπος περπατούσε με τα πόδια ή αγόραζε άλογα. Τώρα είναι χαρούμενος επειδή ανεβαίνει στο τραίνο· αλλά είναι δυστυχισμένος επειδή πρέπει να εργάζεται περισσότερο για να κερδίζει περισσότερα. Κάθε μηχανήμα που εξοικονομεί κόπο ασκεί περισσότερο άγχος επάνω στην εργασία.

Αυτός ο κόσμος, η φύση, ή οτιδήποτε το αποκαλούμε, πρέπει να είναι περιορισμένος· δεν μπορεί ποτέ να είναι απεριόριστος. Το Απόλυτο, για να γίνει φύση, πρέπει να περιοριστεί από το χρόνο, τον χώρο, και την αιτιότητα. Η ενέργεια [στη διάθεσή μας] είναι περιορισμένη. Μπορείτε να την ξοδέψετε σε ένα μέρος, χάνοντάς την σε ένα άλλο. Το συνολικό άθροισμα είναι πάντα το ίδιο. Όπου υπάρχει ένα κύμα σε ένα τόπο, υπάρχει μια κοιλότητα σε ένα άλλο. Εάν ένα έθνος γίνεται πλούσιο, ένα άλλο γίνεται φτωχό. Το καλό και το κακό ισορροπούν. Ο άνθρωπος που προς το παρόν είναι στην κορυφή του κύματος, σκέφτεται ότι όλα είναι καλά· ο άνθρωπος που βρίσκεται στο κατώτατο σημείο λέει ότι ο κόσμος είναι [όλο κακό]. Αλλά ο άνθρωπος που στέκεται στην άκρη βλέπει το θείο παιχνίδι σε εξέλιξη. Κάποιοι κλαίνε και κάποιοι άλλοι γελούν. Οι τελευταίοι θα κλάψουν με την σειρά τους και οι άλλοι θα γελάσουν. Τι μπορούμε να κάνουμε; Ξέρουμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. ...

Ποιοι από εμάς κάνουμε οτιδήποτε επειδή θέλουμε μόνο να κάνουμε το καλό; Πόσο λίγοι! Αυτοί μπορούν να μετρηθούν στα δάχτυλα. Οι υπόλοιποι από εμάς κάνουμε επίσης καλό, αλλά επειδή αναγκάζομαστε να το κάνουμε. ... Δεν μπορούμε να σταματήσουμε. Πάμε μπροστά, σπρωγμένοι από τόπο σε τόπο. Τι μπορούμε να κάνουμε; Ο κόσμος θα είναι πάντα ο ίδιος κόσμος, και η γη το ίδιο. Θα αλλάξει από μπλε σε καφέ και από καφέ σε μπλε. Μια γλώσσα μεταφράζεται σε μια άλλη, ένα σύνολο κακών που αλλάζουν σε ένα άλλο σύνολο κακών — αυτό συμβαίνει. ... Έξι από την μια, μισή δωδεκάδα από την άλλη. Ο Ινδιάνος στο δάσος δεν μπορεί να παρευρεθεί σε μια διάλεξη σχετικά με τη μεταφυσική, όπως μπορείτε εσείς, αλλά μπορεί να χωνέψει το γεύμα του. Τον σακατεύεις, και την επόμενη στιγμή είναι εντάξει. Εσείς και εγώ, εάν γρατσουνιστούμε, πρέπει να πάμε στο νοσοκομείο για έξι μήνες. ...

Όσο χαμηλότερος ο οργανισμός, τόσο μεγαλύτερη είναι η ευχαρίστησή του από τις αισθήσεις. Σκεφτείτε τα χαμηλότερα ζώα και τη δύναμη της αφής. Τα πάντα είναι αφή. ... Όταν έρχεστε στον άνθρωπο, θα δείτε ότι όσο χαμηλότερος ο πολιτισμός του ανθρώπου, τόσο μεγαλύτερη είναι η δύναμη των αισθήσεων. ... Όσο υψηλότερος ο οργανισμός, τόσο μικρότερη είναι η ευχαρίστηση των αισθήσεων. Ένα σκυλί μπορεί να φάει ένα γεύμα, αλλά δεν μπορεί να καταλάβει την εξαιρετική χαρά της σκέψης για τη μεταφυσική. Στερείται από τη υπέροχη απόλαυση που παίρνετε μέσω της διάνοιας. Οι απολαύσεις των αισθήσεων είναι μεγάλες. Μεγαλύτερη από αυτές είναι η χαρά της διάνοιας. Όταν παρευρίσκεστε σε ένα θαυμάσιο γεύμα πενήντα—πιάτων στο Παρίσι, είναι απόλαυση πραγματικά. Αλλά στο αστεροσκοπείο, κοιτάζοντας τα αστέρια, βλέποντας... τους κόσμους που έρχονται και αναπτύσσονται — σκεφτείτε αυτό! Πρέπει να είναι κάτι το ανώτερο, γιατί ξέρω ότι μπορείτε να ξεχάσετε τα πάντα για το φαγητό. Αυτή η ευχαρίστηση πρέπει να είναι μεγαλύτερη από ο,τι παίρνετε από τα κοσμικά πράγματα. Ξεχνάτε τα πάντα τις συζύγους, τα παιδιά, τους συζύγους, τα πάντα·

ξεχάστε τα πάντα σχετικά με το πεδίο των αισθήσεων. Αυτή είναι διανοητική ευχαρίστηση. Είναι κοινή λογική ότι πρέπει να είναι μεγαλύτερη από την ευχαρίστηση των αισθήσεων. Είναι πάντα για τη μεγαλύτερη χαρά που παραδίνετε την μικρότερη. Αυτό είναι η πρακτική θρησκεία — η επίτευξη της ελευθερίας, απάρνηση. Απαρνηθείτε!

Απαρνηθείτε το χαμηλότερο έτσι ώστε να μπορείτε να έχετε το υψηλότερο. Ποιο είναι το θεμέλιο της κοινωνίας; Ηθική, δεοντολογία, νόμοι. Απαρνηθείτε. Απαρνηθείτε τον πειρασμό να πάρετε την ιδιοκτησία του γείτονά σας, να βάλετε τα χέρια επάνω στο γείτονά σας, όλη την ευχαρίστηση καταδυνάστευσης πάνω στους αδύναμους, όλη την ευχαρίστηση της εξαπάτησης άλλων λέγοντας ψέματα. Δεν είναι η ηθική το θεμέλιο της κοινωνίας; Τι είναι ο γάμος, εκτός από απάρνηση μη άγνοιας; Ο άγριος δεν παντρεύεται. Ο άνθρωπος παντρεύεται επειδή απαρνείται. Και ούτω καθεξής. Απαρνηθείτε! Απαρνηθείτε! Θυσιάστε! Παραιτηθείτε! Όχι για το μηδέν. Όχι για το τίποτα. Αλλά για να αποκτήσετε το υψηλότερο. Αλλά ποιος μπορεί να το κάνει αυτό; Δεν μπορείτε, μέχρι να έχετε το υψηλότερο. Μπορείτε να μιλάτε. Μπορείτε να αγωνίζεστε. Μπορείτε να προσπαθείτε να κάνετε πολλά πράγματα. Αλλά η απάρνηση έρχεται από μόνη της όταν έχετε το υψηλότερο. Τότε το μικρότερο χάνεται από μόνο του.

Αυτή είναι η πρακτική θρησκεία. Τι άλλο; Καθάρισμα δρόμων και χτίσιμο νοσοκομείων; Η αξία τους συνίσταται μόνο σε αυτήν την απάρνηση. Και δεν υπάρχει κανένα τέλος στην απάρνηση. Η δυσκολία είναι ότι προσπαθούν να βάλουν ένα όριο σ'αυτήν—μέχρι ενός σημείου και όχι παραπέρα. Αλλά δεν υπάρχει όριο στην απάρνηση.

Όπου είναι ο Θεός, δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Όπου υπάρχει κόσμος, δεν υπάρχει Θεός. Αυτά τα δύο δεν θα ενωθούν ποτέ. [Όπως] το φως και το σκοτάδι. Αυτό είναι που έχω καταλάβει από το Χριστιανισμό και τη ζωή του Δασκάλου. Δεν είναι αυτό ο βουδισμός; Δεν είναι αυτό ο Ινδουισμός; Δεν είναι αυτό ο Μωαμεθανισμός; Δεν είναι αυτή η διδασκαλία όλων των μεγάλων σοφών και δασκάλων; Ποιος είναι ο κόσμος που πρέπει να εγκαταλειφθεί; Είναι εδώ. Τον μεταφέρω όλον μέσα μου. Το σώμα μου. Είναι όλα για αυτό το σώμα που έβαλα το χέρι μου οικιοθελώς επάνω στο συνάνθρωπό μου, απλά για να τον κρατήσω καλά και να του δώσω μια μικρή ευχαρίστηση· [όλα γι'αυτό το σώμα] τραυματίζω άλλους και κάνω λάθη. ...

Μεγάλοι άνθρωποι έχουν πεθάνει. Αδύναμοι άνθρωποι έχουν πεθάνει. Οι Θεοί έχουν πεθάνει. Θάνατος — θάνατος παντού. Αυτός ο κόσμος είναι ένα νεκροταφείο του άπειρου παρελθόντος, όμως μένουμε προσκολλημένοι σ'αυτό [σώμα]: “Δεν πρόκειται να πεθάνω ποτέ”. Το γνωρίζουμε στα σίγουρα [ότι το σώμα πρέπει να πεθάνει] και όμως παραμένουμε προσκολλημένοι σ'αυτό. Υπάρχει κάποιο νόημα σ'αυτό [επειδή από μία άποψη δεν πεθαίνουμε]. Το λάθος είναι ότι μένουμε προσκολλημένοι στο σώμα όταν το πνεύμα είναι αυτό που είναι πραγματικά αθάνατο.

Είσαστε όλοι υλιστές, επειδή πιστεύετε ότι είστε το σώμα. Εάν ένα άνθρωπος μου δώσει μια γερή γροθιά, θα έλεγα ότι με γρονθοκόπησε. Εάν με χτυπήσει, θα πω ότι χτυπήθηκα. Εάν δεν είμαι το σώμα, γιατί θα έπρεπε να εκφραστώ έτσι; Δεν υπάρχει καμία διαφορά εάν λέω ότι είμαι

το πνεύμα. Απλά τώρα είμαι το σώμα. Έχω μετατραπεί σε ύλη. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να απαρνηθώ το σώμα, για να επιστρέψω σ'αυτό που πραγματικά είμαι. Είμαι το πνεύμα — η ψυχή δεν μπορεί να διαπεραστεί, κανένα ξίφος δεν μπορεί να την κομματιάσει, καμιά φωτιά δεν μπορεί να την κάψει, κανένας αέρας δεν μπορεί να την στεγνώσει. Αγέννητη και άκτιστη, χωρίς αρχή και τέλος, αθάνατη, αγέννητη και πανταχού παρούσα —αυτό είμαι· και όλη η δυστυχία έρχεται ακριβώς επειδή σκέφτομαι ότι αυτό το μικρό κομμάτι πηλού είναι ο εαυτός μου. Ταυτίζομαι με την ύλη και επωμίζομαι όλες τις συνέπειες.

Η πρακτική θρησκεία είναι ο ταυτισμός του εαυτού μου με τον Εαυτό. Σταματήστε αυτή την λάθος ταυτοποίηση! Πόσο μακριά θα προχωρήσετε μ'αυτό; Μπορεί να έχετε χτίσει δύο χιλιάδες νοσοκομεία, να κάνετε πενήντα χιλιάδες δρόμους, και τι μ'αυτό, εάν δεν έχετε συνειδητοποιήσει ότι είστε πνεύμα; Θα πεθάνετε όπως ένα σκυλί· με τα ίδια συναισθήματα που έχει ένα σκυλί. Το σκυλί ουρλιάζει και κλαίει επειδή ξέρει ότι είναι μόνο ύλη και αυτή πρόκειται να διαλυθεί.

Υπάρχει θάνατος το ξέρετε, αναπόφευκτος θάνατος, στο νερό, στον αέρα, στο παλάτι, στη φυλακή — θάνατος παντού. Τι σας καθιστά άφοβους; Όταν συνειδητοποιήσετε ότι είστε — εκείνο το άπειρο πνεύμα, αθάνατο, αγέννητο. Αυτό καμιά φωτιά δεν μπορεί να το κάψει, κανένα μέσο δεν μπορεί να το σκοτώσει, κανένα δηλητήριο να το βλάψει. Δεν είναι θεωρία, του νου. Μην διαβάζετε βιβλία. ... [Μην παπαγαλίζετε]. Ο μεγάλος Δάσκαλός μου συνήθιζε να λέει, "Μπορείτε να διδάξετε τον παπαγάλο να λέει, 'Κύριε, Κύριε, Κύριε' όλη την ώρα· αλλά αν αφήσετε τη γάτα να τον βουτήξει από τον λαιμό, ξεχνά τα πάντα σχετικά μ'αυτό [Μπορείτε] να προσεύχεστε όλη την ώρα, να διαβάζετε όλες τις γραφές του κόσμου, και να λατρεύετε όλους τους Θεούς που υπάρχουν, [αλλά] εάν δεν συνειδητοποιήσετε την ψυχή σας δεν υπάρχει καμία ελευθερία. Μην θεωρητικολογείτε, μην επιχειρηματολογείτε, αλλά συνειδητοποιήστε. Αυτό ονομάζω πρακτική θρησκεία.

Αυτή η αλήθεια για την ψυχή είναι το πρώτο που πρέπει να ακούσετε. Εάν το έχετε ακούσει, σκεφτείτε το. Μόλις το κάνετε αυτό, διαλογιστείτε επάνω σ'αυτό. Όχι άλλα μάταια επιχειρήματα! Ικανοποιήστε τον εαυτό σας μια φορά ότι είστε το άπειρο πνεύμα. Εάν αυτό είναι αλήθεια, πρέπει να είναι ανοησία ότι είστε το σώμα. Είστε ο Εαυτός, και αυτό πρέπει να συνειδητοποιηθεί. Το πνεύμα πρέπει να δει τον εαυτό του ως πνεύμα. Τώρα το πνεύμα βλέπει τον εαυτό του ως σώμα. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Την στιγμή που θα αρχίσετε να το συνειδητοποιείτε, θα απελευθερωθείτε.

Βλέπετε αυτό τον καθρέφτη, και ξέρετε ότι είναι απλά μια ψευδαίσθηση. Μερικοί επιστήμονες θα σας πουν ότι αυτό είναι φως και δόνηση. ... Το να δεις το πνεύμα πρέπει να είναι απείρως πιο αληθινό: από αυτό, πρέπει να είναι η μόνη αληθινή κατάσταση, η μόνη αληθινή αίσθηση, η μόνη αληθινή όραση. Όλα αυτά [τα αντικείμενα που βλέπετε], δεν είναι παρά όνειρα. Τώρα το γνωρίζετε. Όχι μόνο οι παλαιοί ιδεαλιστές, αλλά και οι σύγχρονοι φυσικοί σας λένε επίσης ότι το φως είναι εκεί. Λίγη περισσότερη δόνηση κάνει όλη τη διαφορά. ...

Πρέπει να δείτε το Θεό. Το πνεύμα πρέπει να συνειδητοποιηθεί, και αυτό είναι πρακτική

θρησκεία. Δεν είναι αυτό που κήρυξε ο Χριστός που ονομάζετε πρακτική θρησκεία με το: "Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι ότι αυτών εστίν η βασιλεία των ουρανών." Ήταν ένα αστείο; Ποια είναι η πρακτική θρησκεία που έχετε στον νου σας; Ω Κύριε βοήθησέ μας! «Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται». Αυτό σημαίνει καθαρισμός δρόμων, νοσοκομειακά κτίρια και όλα αυτά; Αγαθοεργίες, όταν τις κάνετε με καθαρό νου. Μην δίνετε σε ανθρώπους είκοσι δολάρια και μετά αγοράζεται όλα τα έγγραφα στο Σαν Φρανσίσκο για να δείτε το όνομά σας! Μήπως δεν διαβάζετε στα βιβλία σας πώς κανένας άνθρωπος δεν θα σας βοηθήσει; Υπηρετείστε τους φτωχούς, τους δυστυχισμένους, τους αδύνατους ως λατρεία του Κυρίου. Αν το κάνετε αυτό, το αποτέλεσμα είναι δευτερεύον. Αυτό το είδος εργασίας, που γίνεται χωρίς οποιαδήποτε σκέψη ιδιοτέλειας, ωφελεί την ψυχή. Η Βασιλεία των Ουρανών είναι και αυτό.

Η Βασιλεία των Ουρανών είναι μέσα μας. Είναι εκεί. Είναι η ψυχή όλων των ψυχών. Δείτε Τον στην ψυχή σας. Αυτή είναι πρακτική θρησκεία. Αυτή είναι ελευθερία. Ρωτήστε ο ένας τον άλλον πόσο προχωρήσαμε σε αυτό: πόσο λάτρεις του σώματος είμαστε, ή πόσο αληθινοί πιστοί στο Θεό, το πνεύμα· πόσο πιστεύουμε ότι είμαστε πνεύμα. Αυτό είναι ανιδιοτέλεια. Αυτό είναι ελευθερία. Αυτή είναι πραγματική λατρεία. Συνειδητοποιηθείτε. Αυτά είναι όλα όσα πρέπει να κάνετε. Να γνωρίσετε τον εαυτό σας όπως είναι — άπειρο πνεύμα. Αυτή είναι πρακτική θρησκεία. Όλα τα άλλα είναι άχρηστα, γιατί όλα τα άλλα θα εξαφανιστούν. Αυτό και μόνο δεν θα εξαφανιστεί ποτέ. Είναι αιώνιο. Τα νοσοκομεία θα πέσουν. Οι δωρητές τρένων θα πεθάνουν όλοι. Αυτή η Γη θα καταστραφεί, ο Ήλιος θα αφανιστεί. Η ψυχή θα μείνει για πάντα.

Τι είναι ανώτερο, να τρέχεις πίσω από τα πράγματα που χάνονται ή ... να λατρεύεις αυτό που δεν αλλάζει ποτέ; Τι είναι πιο πρακτικό, να καταναλώνεις την ενέργεια της ζωής για να αποκτήσεις πράγματα, και πριν καλά καλά τα αποκτήσεις να έρθει ο θάνατος και να πρέπει να τα αφήσεις όλα; —όπως ο μεγάλος [ηγεμόνας] ο οποίος κατάκτησε τα πάντα, [που όταν] ήρθε ο θάνατος, είπε, "Βγάλτε έξω όλα τα δοχεία με τα πράγματα μπροστά μου." Είπε "Φέρτε μου το μεγάλο διαμάντι." Το έβαλε στο στήθος του και έκλαψε. Έτσι κλαίγοντας, πέθανε όμοια με τον θάνατο ενός σκυλιού.

Ο άνθρωπος λέει, "ζω." Δεν ξέρει ότι είναι [ο φόβος] του θανάτου που τον κάνει να προσκολλιέται δουλικά στη ζωή. Λέει "Απολαμβάνω." Ούτε στο όνειρό του δεν μπορεί να φανταστεί ότι η φύση τον έχει υποδουλώσει.

Η φύση μας τροχίζει όλους. Μετρήστε κάθε ίχνος ευχαρίστησης που παίρνετε. Μακροπρόθεσμα, η φύση έκανε το έργο της μέσω εσάς, και όταν πεθάνει το σώμα σας θα κάνει άλλα φυτά να αναπτυχθούν. Και όμως σκεφτόμαστε όλη την ώρα πως θα ευχαριστήσουμε τους εαυτούς μας. Έτσι ο τροχός γυρίζει.

Επομένως το να συνειδητοποιήσουμε το πνεύμα ως πνεύμα είναι πρακτική θρησκεία. Οτιδήποτε άλλο είναι καλό εφ' όσον οδηγεί σ'αυτήν τη μεγάλη ιδέα. Αυτή η συνειδητοποίηση μπορεί να επιτευχθεί με απάρνηση, διαλογισμό – απάρνηση όλων των αισθήσεων, κόβοντας τα δεσμά, τις

αλυσίδες που μας δεσμεύουν κάτω στην ύλη. “Δεν θέλω την υλική ζωή, δεν θέλω την αισθησιακή – ζωή, αλλά κάτι υψηλότερο.” Αυτό είναι απάρνηση. Μετά, με την δύναμη του διαλογισμού, θα αναιρέσετε το κακό που έχει γίνει.

Είμαστε έτοιμοι στο κάλεσμα της φύσης. Εάν υπάρχει ήχος έξω, πρέπει να τον ακούσω. Εάν κάτι συμβαίνει, πρέπει να το δω. Σαν τους πιθήκους. Είμαστε δύο χιλιάδες πίθηκοι συγκεντρωμένοι, ο καθένας μας. Οι πίθηκοι είναι πολύ περίεργοι. Έτσι δεν μπορούμε να βοηθήσουμε τους εαυτούς μας, και αυτό το ονομάζουμε "απόλαυση". Υπέροχη αυτή η γλώσσα! Απολαμβάνουμε τον κόσμο! Δεν μπορούμε να αντισταθούμε στην απόλαυσή του. Η φύση θέλει να το κάνουμε. Ένας όμορφος ήχος: Τον ακούω. Λες και μπορώ να επιλέξω να τον ακούσω ή όχι! Η φύση λέει, "Πήγαινε στα βάθη της δυστυχίας." Γίνομαι δυστυχισμένος στην στιγμή. ... Μιλάμε για τις απολαύσεις [των αισθήσεων] και τις κατοχές. Ένα άνθρωπος σκέφτεται είμαι πολύ μορφωμένος. Ένας άλλος σκέφτεται, "Αυτός είναι ανόητος." Αυτή η υποβάθμιση, αυτή η δουλεία, χωρίς να γνωρίζουμε τίποτα! Στο σκοτεινό δωμάτιο χτυπάμε τα κεφάλια μας ο ένας ενάντια στον άλλο.

Τι είναι διαλογισμός; Διαλογισμός είναι η δύναμη που μας δίνει την δυνατότητα να αντισταθούμε σε όλα αυτά. Η φύση μπορεί να μας καλέσει, "Κοιτάξτε υπάρχει ένα όμορφο πράγμα!" Δεν κοιτάω. Τώρα λέει, «Υπάρχει μια όμορφη μυρωδιά· Μύρισέ την!" Λέω στη μύτη μου, "Μην μυρίσεις", και η μύτη δεν το κάνει. "Μάτια, μην δείτε!" Η φύση κάνει ένα φοβερό πράγμα — θανατώνει ένα από τα παιδιά μου, και λέει, "Τώρα, κάθαρμα, κάθισε και κλάψε! Πήγαινε ως τα έγκατα!" Λέω, "Όχι δεν χρειάζεται." Πετάγομαι. Πρέπει να είμαι ελεύθερος. Δοκιμάστε το μερικές φορές. ... [Στον διαλογισμό], για λίγο, μπορείτε να αλλάξετε αυτήν την φύση. Τώρα, εάν είχατε αυτήν την δύναμη μέσα σας, δεν θα ήταν αυτό παράδεισος, ελευθερία; Αυτή είναι η δύναμη του διαλογισμού.

Πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτό; Υπάρχει μια δωδεκάδα διαφορετικοί τρόποι. Κάθε ιδιοσυγκρασία έχει τον δικό της τρόπο. Αλλά η γενική αρχή είναι αυτή: να πάρετε στα χέρια σας το νου σας. Ο νους είναι σαν μια λίμνη, και κάθε πέτρα που πέφτει σ'αυτήν δημιουργεί κύματα. Αυτά τα κύματα δεν μας αφήνουν να δούμε τι είμαστε. Η πανσέληνος αντανakλάται στο νερό της λίμνης, αλλά η επιφάνεια είναι τόσο ταραγμένη που δεν βλέπουμε την αντανάκλαση καθαρά. Αφήστε την να είναι ήρεμη. Μην αφήστε τη φύση να σηκώσει το κύμα. Παραμείνετε ήρεμοι, και μετά από λίγο θα σας εγκαταλείψει. Τότε ξέρουμε τι είμαστε. Ο Θεός είναι ήδη εκεί, αλλά ο νους είναι τόσο ταραγμένος, που τρέχει πάντα πίσω από τις αισθήσεις. Κλείνετε τις αισθήσεις και [ακόμα] περιστρέφεστε εδώ και εκεί. Αυτή τη στιγμή σκέφτομαι ότι είμαι εντάξει και θα διαλογιστώ στο Θεό, και τότε ο νους μου πηγαίνει στο Λονδίνο στο λεπτό. Και εάν τον απομακρύνω από εκεί, πηγαίνει στη Νέα Υόρκη να σκεφτεί για ο,τι έκανα εκεί στο παρελθόν. Αυτά [τα κύματα] θα πρέπει να σταματήσουν με τη δύναμη του διαλογισμού.

Αργά και βαθμιαία πρέπει να εκπαιδεύσουμε τον εαυτό μας. Δεν είναι κανένα αστέιο— δεν είναι θέμα μιας ημέρας, ή χρόνων, ή ίσως και γεννήσεων. Δεν πειράζει! Η απόσυρση πρέπει να συνεχιστεί. Εσκεμμένα, εθελοντικά, η απόσυρση πρέπει να συνεχιστεί. Σπιθαμή προς σπιθαμή θα κερδίσουμε έδαφος. Θα αρχίσουμε να αισθανόμαστε και να παίρνουμε πραγματικά αγαθά,

που κανείς δεν θα μπορεί να πάρει από μας — πλούτο που κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να πάρει, πλούτο που κανείς δεν θα μπορεί να καταστρέψει, τη χαρά που καμία δυστυχία δεν μπορεί να βλάψει πια. ...

Όλα αυτά τα χρόνια έχουμε εξαρτηθεί από τους άλλους. Εάν έχω λίγη χαρά και το άτομο (που έχω εξαρτηθεί) φύγει, όλη η χαρά μου φεύγει. ... Δείτε την τρέλα του ανθρώπου: η ευτυχία του εξαρτάται από τους ανθρώπους! Όλοι οι χωρισμοί είναι δυστυχία. Φυσικά. Εξαρτόμαστε στον πλούτο για ευτυχία. Υπάρχει διακύμανση του πλούτου. Το να εξαρτόμαστε στην υγεία ή σε οτιδήποτε άλλο εκτός από το αμετάβλητο πνεύμα πρέπει να φέρει τη δυστυχία σήμερα ή αύριο.

Με εξαίρεση του άπειρου πνεύματος, όλα τα άλλα αλλάζουν. Υπάρχει η δίνη της αλλαγής. Μονιμότητα δεν υπάρχει πουθενά εκτός από τον εαυτό σας. Υπάρχει η άπειρη χαρά, αμετάβλητη. Ο Διαλογισμός είναι η πύλη που μας ανοίγει αυτήν. Οι προσευχές, οι τελετουργίες, και όλες οι άλλες μορφές λατρείας είναι απλά παιδικοί σταθμοί του διαλογισμού. Προσεύχεστε, προσφέρετε κάτι. Υπήρχε μια θεωρία ότι όλα αυτά αυξάνουν την πνευματική δύναμή κάποιου. Η χρήση ορισμένων λέξεων, λουλούδια, εικόνες, ναοί, τελετουργίες ο κυματισμός φώτων, φέρνουν το μυαλό σε εκείνη την κατάσταση, αλλά εκείνη η κατάσταση είναι πάντα μέσα στην ανθρώπινη ψυχή, πουθενά αλλού. Όλοι οι [άνθρωποι] τα κάνουν αυτά· αλλά τα κάνουν χωρίς γνώση, εσείς κάντε τα εν γνώσει σας. Αυτή είναι η δύναμη του διαλογισμού. Όλες οι γνώσεις που έχετε — από πού ήρθαν; Από τη δύναμη της διαλογισμού. Η ψυχή ανάδευσε τη γνώση από τα βάθη της. Ποια γνώση υπήρξε ποτέ έξω απ'αυτήν; Μακροπρόθεσμα αυτή η δύναμη του διαλογισμού μας χωρίζει από το σώμα, και τότε η ψυχή γνωρίζει τον εαυτό της όπως είναι — αγέννητη, αθάνατη, και αγέννητη ύπαρξη. Δεν υπόκειται σε καμία δυστυχία, καμία γέννηση επάνω σ'αυτήν την γη, καμία εξέλιξη. [Η ψυχή γνωρίζει τον εαυτό της ούσα] τέλεια και παντοτινά ελεύθερη.

Μετάφραση

**—ομάδα μελέτης Ραμακρίσνα Βεδάντα—
www.myvedanta.gr**